

се пръскаха срѣдъ гъстата тълпа и причиняваха огромни загуби. Офицеритѣ и нѣкои отъ по смѣлитѣ войници опитваха да се искатерятъ отъ този ужасенъ ровъ, но всѣки който се подадеше напрѣдъ заплащаше съ живота си. Въ сжщото това врѣмя, командира на 2-ия Подолски баталионъ, съ часть отъ войскитѣ на първата линия бѣше се насочилъ малко влѣво отъ шоссето и излѣзе срѣщу дѣсния фасъ на траншеята, гдѣто рова бѣше по плитакъ. Ротитѣ на този флангъ се хвърлиха напрѣдъ, прѣминаха рова, искачиха се на бруствера и навлѣзоха въ укрѣплението. Но тукъ ги чакаше други сюрпризъ: задъ заетия брустверъ сжществувалъ други, който обстрѣлваше банката на първия. Всички усилия на храбрия подполковникъ Сендецкій да прѣдолѣе това прѣпятствие излѣзоха безуспѣшни. Огъня на турцитѣ въ упоръ бѣше до толкова силенъ, че никой нѣможаше да се мръдне на напрѣдъ, Подолцитѣ облѣпиха вънкашния склонъ на този брустверъ и срѣдъ страшния пискъ и трясокъ на куршумитѣ и бомбитѣ оставаха неподвижни.

Между туй, отзадъ пристигаха на помощъ 2-ия баталионъ отъ Житомирски полкъ и 1-ия отъ Брянски. Тѣзи части, съ движението си напрѣдъ, бѣха принудени сжщо да пзлѣзатъ на шоссето, а отъ тамъ да се хвърлятъ на голѣмата траншея. Скоро и тѣ, слѣдъ като дадоха огромни жертви, навлѣзоха въ леденясия ровъ, а часть отъ тѣхъ заеха позиция въ дѣсно отъ пѣтя задъ голитѣ скали. Слѣдъ това полковникъ Духонинъ испраща послѣдователно 1-ия и 3-ия Подолски баталиони. Едва тѣзи части ставаха отъ закритията си около Стоманената батарея, веднага ги опсипваше единъ дъждъ отъ куршуми. При все това доблестнитѣ Подолци вървяха по кървавитѣ слѣди на своитѣ другари и достигаха до фаталния ровъ. Тукъ обаче и тѣ биваха принудени да се спрѣтъ за да увѣличатъ числото на жертвитѣ. Въ помощъ на Подолцитѣ скоро се испрати и 1-ия баталионъ отъ Житомирския полкъ, а слѣдъ него